

Istentisztelet újra a templomban, 2021. április 25-én

Fohász: Boldog az az ember, akinek te vagy ereje, aki a te utaidra gondol. Ha a Siralom völgyén mennek is át, források völgyévé teszik azt, az őszi eső is elárasztja áldásával. Újult erővel haladnak, és megjelennek Istennél a Sionon. *Ámen* (Zs 84,6-8)

Fennálló ének: 84,1 – *Ó, seregeknek Istene... ülvé:* 84,2-4 – *A verébnek is van fészke...*

Imádkozzunk:

Mennyei Atyánk, áldunk azért, hogy színed elé járulhatunk ezen a helyen. Telve van a szívünk hálával, hogy házadban dicsérhetünk Téged megtapasztalt gondoskodó, vigasztaló, erőt adó kegyelmedért. Szégyenkezünk, hogy bizony sokszor elcsüggedtünk és lázadoztunk, gyermekeidhez nem méltó módon viselkedtünk. Mégsem fordultál el tőlünk, sőt fölemelted tekintetünket az Úr Jézus Krisztusra, adtál lelki táplálékot is, és nem vontad meg tőlünk közelségedet. Köszönjük, hogy közösséget vállalsz velünk ma is. Kérjük, igéd fényében lássuk, mit vársz tőlünk, mi a szerinted való, hogy áldottak és áldás lehessünk, hogy boldog emberekként élhessünk Veled. Szentlelked által munkálkodj a szívünkben. *Ámen.*

Textus: ApCsel 5,33-42 Gamáliél tanácsa

[33](#) Amikor ezt meghallották, dühükben a fogukat csikorgatták, és arról tanácskoztak, hogy végeznek velük. [34](#) De felállt a nagytanácsban egy farizeus, név szerint Gamáliél, az egész nép előtt tiszteletben álló törvénytudó, és megparancsolta, hogy egy kis időre vezessék ki ezeket az embereket. [35](#) Azután így szólt a nagytanácshoz: Izráelita férfiak! Jól gondoljátok meg, hogy mit akartok tenni ezekkel az emberekkel! [36](#) Mert nem is olyan régen felkelt Teudás, és azt állította magáról, hogy ő valaki, csatlakozott is hozzá mintegy négyszáz ember, de végeztek vele; akik pedig bíztak benne, azok mind elszéledtek, és ügyük semmivé lett. [37](#) Azután felkelt a galileai Júdás az összeírás idején. Sokakat állított a maga pártjára, de ő is elpusztult; akik pedig bíztak benne, azok is mind szétszóródtak. [38](#) A mostani esetre is azt mondom: hagyjátok békén ezeket az embereket, és bocsássátok el őket. Mert ha emberektől való ez a szándék vagy ez a mozgalom, akkor megsemmisül; [39](#) ha pedig Istentől való, akkor úgysem tudjátok megsemmisíteni őket, és még úgy tűnhetne, hogy Isten ellen harcoltok. Azok hallgattak rá, [40](#) behívták az apostolokat, megverették őket, azután megparancsolták nekik, hogy ne szóljanak Jézus nevében, és elbocsátották őket. [41](#) Ők pedig örömmel távoztak a nagytanács színe elől, mert méltónak bizonyultak arra, hogy gyalázatot szenvedjenek az ő nevéért; [42](#) és nem hagytak fel a naponkénti tanítással a templomban és házanként, és hirdették, hogy Jézus a Krisztus.

Kedves Testvéreim!

A Szentlélek kitöltetése után egyre többen tapasztalják a Lélek erejét a tanítványok bizonyágtételén és szolgálatán keresztül. Az Ékes-kapuban meggyógyított sánta esete máris komoly ellenségeskedést vált ki. És bár a zsidó nép vallási vezetői akkor egy éjszakai fogság után még csak megfélemlítéssel próbáltak az apostolokra hatni, a későbbiekben az evangélium terjedésével arányosan ez az ellenségeskedés fokozódik. Mai történetünkben már azzal van dolgunk, hogy börtönben vannak, ahonnan az Úr angyala vezeti ki őket – a háttérben pedig ott van a gyülekezet kitartó imádkozása. De mindez nem tántorítja el őket, hanem inkább

megerősíti a további rendületlen helytállásra. Isten Szentlelke így készíti fel övéit arra, hogy ne a körülményekre, emberekre, veszélyhelyzetre tekintsenek félelemmel, hanem Őrá – és amikor Neki engedelmeskednek, akkor bízzanak Benne.

Amikor másnap reggel az örök keresik a börtönben az apostolokat, csak hűlt helyüket találják, majd kiderül, hogy ők már a templomban tanítják a népet... Nem menekültek el, nem is azért hozta ki őket az Úr, hanem visszatértek akkori szolgálati helyükre, hiszen Jézust képviselték. Így aztán amikor a nagytanács elé viszik őket kihallgatásra, még nagyobb bátorságot mutatnak. Nem lehet őket megfélemlíteni. *Istennek kell inkább engedelmeskednünk, mint az embereknek. A mi atyáink Istene feltámasztotta Jézust, akit ti fára függesztve kivégeztetek. Isten őt mint fejedelmet és szabadítót emelte a jobbára, hogy megtérést és bűnbocsánatot adjon Izráelnek. Mi tanúi vagyunk ezeknek az eseményeknek, és tanúja a Szentlélek, akit azoknak adott Isten, akik engedelmeskednek neki* – mondja Péter.

A nagytanács pedig tanácstalan, szinte lefegyverzi őket ez a szilárd, rendíthetetlen bátorság. Azért mondom, hogy szinte, mert mégsem következik fegyverletétel, pedig az lenne az igazi! Azonban az emberi ösztönös indulatok erősebbek: *dühükben a fogukat csikorgatták, és arról tanácskoztak, hogy végeznek velük. A fogcsikorgatás mindig a tehetetlenség megnyilvánulása. Ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás* – különösen akkor, amikor az ember oda kerül, ahova nem akart, és már késő, hogy változtasson rajta, mert az alkalmas időt elmulasztotta.

Bizony, itt még nem mindegy, hogy a tehetetlenség következtében az ember megadja magát és elismeri, hogy nem ér fel Ahhoz, akivel dolga van, ezért mondja az énekíróval: *nem harcolok, megadom magam néked. Nem harcolok, leteszem kezemet.* Vagy pedig megfeszített akarással tovább acsarkodik. Itt ebben az esetben az utóbbi készül megvalósulni. És akkor áll fel *egy farizeus, név szerint Gamáliel, az egész nép előtt tiszteletben álló törvénytudó, a híres Hillél unokája. Működése 25–50 közé esik. Pál apostol elég nagy hangsúllyal említi, hogy Gamáliel lábainál kaptam nevelést az ősi törvény szigora szerint*” (ApCsel 22,3).

Gamáliel kivezetteti az apostolokat, és zárt körű tanácskozáson hozza fel a maga érvét, amivel megnyugtatja a kedélyeket, lecsillapítja az indulatokat. Két közismert történelmi példát említ, amikor a felkelés kudarcba fulladt (a kétszeres hivatkozás most is nyomatékos, a megerősítést jelenti). Az ismert gondolkodásmódot hangoztatja: *hagyjátok békén ezeket az embereket, és bocsássátok el őket. Mert ha emberektől való ez a szándék vagy ez a mozzgalom, akkor megsemmisül; ha pedig Istentől való, akkor úgysem tudjátok megsemmisíteni őket, és még úgy tűnhetne, hogy Isten ellen harcoltok.* Vagyis: felesleges erőszakot alkalmazni, majd idővel minden nyilvánvalóvá lesz és megoldódik, ahogyan az említett történelmi példák is mutatják. És a folytatásban azt látjuk, hogy tekintélyével, higgadságával valóban le tudta nyugtatni az indulatokat: *Azok pedig hallgattak rá.*

Kedves Testvéreim, első látásra általában azt vesszük észre, ami jó Gamáliel tanácsában. Vagyis azt, hogy ami emberektől van és nem Istentől, az nem állandó,

mert Isten személyében mindig a nagyobb hatalom van jelen. Ő, akire rá lehet bízni a dolgok rendezését. Emlékeztethet ez arra is, hogy valóban ne akarjunk, mert nem is tehetünk semmit Istennel szemben vagy ellene. És ettől olyan szimpatikusnak tűnik az egész, nem beszélve arról, hogy akkor és ott valóban lecsendesítette a kedélyeket, ezáltal Isten eszköze volt abban, hogy az apostolokat szabadon engedték. De bizony arra, hogy meg is verették őket, már nincs értelmes magyarázat.

Sajnos, azonban könnyen megeshet, hogy ugyanakkor elsiklunk Gamáliel tanácsának a hiányosságai felett, pedig ez nagyon lényeges. Látnunk kell: amikor Istenre hivatkozik, nem a hit és bizalom hangján szól. Ahhoz személyes kapcsolatban kell lenni az Úrral: Őrá bízom, mert tudom, hiszem, hogy az Ő kezében van.

Sokszor szoktunk hasonlóképpen érvelni mi is: *úgyis az lesz, ami Istentől van, mi nem tehetünk ellene, ami pedig nem Tőle van, úgyse marad meg.* Valahogy abban a szellemben, hogy *ha a Jóisten ezt mérte ránk, ezt kell elfogadni, nem tehetünk ellene semmit...* De vajon mennyi az ilyen érvelésben a hit? Lehet ezt hittel, a szívünkben békességgel, bizonyágtételként megélni és mondani, bizalommal várva, hogy Isten cselekszik – meg azt is békességgel elfogadva, ha nem. De lehet úgy is, hogy mindez hiányzik belőlünk, és marad egy tehetetlen, kényszerű megadás. Nem tisztem senkinek a hitét kétségbe vonni, de kérdezzük meg magunktól, hogy a hit mondatja-e velünk az ilyen és hasonló kijelentéseket, vagy csak egyfajta menekülés ez a számunkra, hogy kitérjünk az elől, ami által Isten mélyen belenyúl az életünkbe? Ahogyan sajnos Gamáliel sem foglalt állást Jézussal és az apostolok tanításával kapcsolatban, hanem valahogy elodázta ennek a megtételét. Nemcsak az problémás, amikor az ember szembefordulva Istennel, ellene harcol, hanem az is, amikor nem engedi, hogy Isten akarata uralomra jusson az életében.

Ugyanis elsősorban ez az állásfoglalás hiányzik Gamáliel érveléséből. Igen, ha nem Istentől van, elmúlik, ha pedig Tőle, akkor megmarad – de viszont ez azt is jelenti, hogy akkor ennek következménye van ránk nézve is! Hányszor mondta Jézus is ellenfeleinek: Ha Istentől való (pl. Keresztelő János), akkor miért nem hisztek benne? Ez hiányzik itt! Miért? Mert amit Gamáliel mond, az nem a hit álláspontja, hanem az emberi gondolkodása, a józan érvelése. Ő írástudó, köztük is a legkülönb. De csupán ismeri, azonban nem alkalmazza magára az Írást. Nem a Kijelentés, nem az Írás alapján mérlegel, hanem a józan emberi értelem, a pusztán emberi gondolkodás alapján. Nem az Írás és hit határozza meg az értékelését, hanem az események alakulása és a józan ész. Viszont milyen megszégyenítő: az írástudó Gamáliel nem az Írásra (és a Szerzőre) hivatkozik, ellentétben a „laikus” Péterrel, aki az Írás alapján érzékeli az eseményeket. Péter az Úr útmutatása alapján az Írás fényében értékelt. Az Írás tekintélye döntő az apostolok számára. Ebben Gamáliel elmarad mellettük.

Meg abban is, ahogyan ők a helyzetüket megélik és fogadják. Végül is meghurcolták, megalázták, bántalmazták őket, megfenyegették és megfélemlítették. Hiszen *megparancsolták nekik, hogy ne szóljanak Jézus nevében, és elbocsátották őket.* Ők

pedig örömmel távoztak a nagytanács színe elől, mert méltónak bizonyultak arra, hogy gyalázatot szenvedjenek az ő nevéért; és nem hagytak fel a naponkénti tanítással a templomban és házanként, és hirdették, hogy Jézus a Krisztus. Az, ami az emberi, racionális gondolkodás szerint szégyen és gyalázat, az apostolok számára megtiszteltetés és kitüntetés. Micsoda öröm – de nem annak örülnek, hogy elengedte őket a nagytanács és távozhatnak, hanem annak, hogy méltónak bizonyultak arra, hogy gyalázatot szenvedjenek az Ő nevéért.

Hányszor örülünk és hálát is adunk, hogy Isten valami bajtól, rossztól megkímélt minket, de jutott-e már eszünkbe vágyakozni arra, hogy az Ő nevéért szenvedésben legyen részünk? Egy romániai zsidó-keresztény lelkipásztor, Richard Wurmbrand és felesége, amikor látták, hogy a politikai rendszer milyen kemény üldözést kezdett, azt kezdték imádságban kérni Istentől, hogy a hívőkkel együtt, akiket üldöznek Krisztusért, ők is részesülhessenek ebben a kegyelemben! Mert annyira mélyen szerették az értük halált szenvedett Krisztust. Az őskeresztények mintájára örömmel és kiváltságnak tekintették az Érte vállalt üldözést. Megadatott nekik.

*Kedves Testvéreim, hol vagyunk mi ettől? Hálával köszönjük meg és örülünk, ha megúsztuk, ha Isten kiszabadított, megmentett vagy megkímélt, és nem vágyunk erre a szorosabb tapasztalatra Ővele. Pedig ez bizonyította a legjobban, amit Gamáiel a józan ész alapján kijelentett, hogy *ha emberektől való ez a szándék vagy ez a mozgalom, akkor megsemmisül; ha pedig Istentől való, akkor úgysem tudjátok megsemmisíteni.* A pokol kapui sem vehetnek diadalt rajta. Istentől volt ez az erő, öröm, hit, a Szentlélek munkája nyomán – és a mai napig termi gyümölcsét. Bárcsak segítene minket is átértékelni magatartásunkat Istennek az életünkben cselekvésével kapcsolatban úgy, hogy hitet, bizalmat, bátorságot nyerjünk a Krisztushoz való ragaszkodásra. **Ámen***

Imádkozzunk:

*Úr Jézus Krisztus, köszönjük igédet. Köszönjük azokat, akiknek bizonyágtétele így áll meg igéd szerint. Áldd meg őket hűséggel, gyümölcstermő élettel. Kérünk, segíts el minket a józan ész szerinti mérlegeléstől a hit és bizalom alapján történő döntésig, hogy keresztthalálok üzenete személyesen érintsen meg minket is és formáljon élő hitű gyermekeiddé. Hadd tudjuk úgy Rád bízni életünket, hogy bizonyosságunk lesz arra nézve, hogy amit elvégeztél bennünk, az megmarad, örökre a miénk – és kezedből senki és semmi nem ragadhat ki minket. De minden javunkat munkálja, mert megtiszteltetés Téged követni, megvallani és Érted vállalni a gyalázatot is, hiszen Te sokkal többet vállaltál értünk. **Ámen***

Mi Atyánk...

*Áldás: A reménység Istene pedig töltsön be titeket a hitben teljes örömmel és békességgel, hogy bővítködjetek a reménységben a Szentlélek ereje által. **Ámen** (Rm 15,13)*

Záróének: 396. dicséret – Ébredj, bizonyágtévő Lélek!